

Zagłębie Saary pod znakiem zbliżającego się plebiscytu

Przybycie wojsk cudzoziemskich ożywiło ruch handlowy

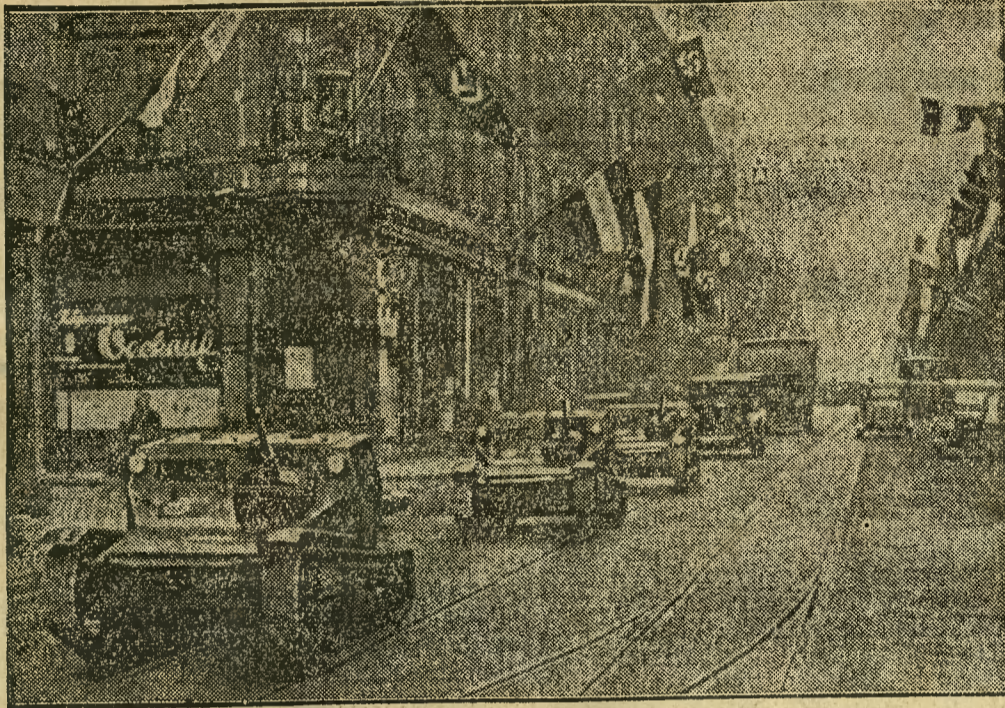
Bezpośrednio przed świętami wszystkie formacje międzynarodowej siły zbrojnej przybyły do Zagłębia Saary niemal w komplecie. Obecność dużej liczby wojskowych w rozmaitem umundurowaniu zmieniała dotychczasowy wygląd ruchu ulicznego w Saarbruecken. Cudzoziemscy oficerowie i szeregowcy uczęszczają licznie do kawiarni i restauracji itp., oraz czynią wiele zakupów w sklepach. Z tego powodu też nastąpiło pewne ogólne ożywienie ruchu handlowego.

Zakaz wywieszania flag, plakatów i transparentów agitacyjnych, oraz roz-

dawania ulotek, trwa w dalszym ciągu i zostanie prawdopodobnie utrzymany przez cały czas pobytu w Zagł. Saary kontyngentów wojsk cudzoziemskich. Z tego względu też brak nazwewnątrz najbardziej widomych oznak agitacji przedplebiscytowej. Propaganda odbywa się wobec tego przedewszystkiem przy po-

przedstawienia, zamknięte dla szerszej publiczności.

„Niemiecki Front“ wystąpił ostatnio z protestem przed komisją rządzącą przeciwko wydaniu zarządzenia, aby urzędnicy zarządu centralnego członkowie policji i żandarmerji w Zagłębiu Saary oraz personel poczty i publicz-

Tanki włoskie na ulicach Saarbruecken

mocy prasy.

Poza tem organizacja „Niemieckiego Frontu“ bezpośrednio przed rozpoczęciem się zawartego na święta rozejmu politycznego, urządziła w 3 wielkich kinoteatrach w Saarbruecken specjalne

środki komunikacji, szpitali i służba więzienna, głosowali w swych miastach okręgowych już w dn. 7 i 8-go stycznia 1935 r., a więc przed dniem plebiscytu, ustalonego, jak wiadomo, na 13 stycznia.

Znowu pożar hotelu w Ameryce

3 osoby zginęły w płomieniach

Z Nowego Jorku donoszą, że w Carlisbad (New Hampshire) wybuchł w jednym z większych hoteli pożar, wskutek którego trzy osoby zginęły, a pięć odniosło ciężkie rany. Gmach hotelu uległ całkowitemu zniszczeniu.

Wołania „S. O. S.“ nie ustają

W Halifax (Kanada) przychwycono sygnały „SOS“, wysyłane przez parowiec francuski „Emile Franqui“, znajdujący się w odległości 320 km. na południe od wyspy Sable.

Towarzystwo Polsko-Argentyńskie w Buenos Aires

Z inicjatywy ministra pełnomocnego RP. w Buenos Aires p. Władysława Mazurkiewicza, powstało w Argentynie pierwsze Towarzystwo Kulturalne Polsko-Argentyńskie. W zebraniu organizacyjnym, w którym wzięli udział szereg wybitnych osobistości z miejscowych sfer intelektualnych i towarzyskich oraz najwybitniejsi członkowie kolonii polskiej, wybrano komisję, złożoną z 11 osób, której poruczone opracowanie statutu. Minister Spraw Zagranicznych republiki skierował na ręce ministra pełnomocnego RP. listy, zapewniając nowopowstałemu Towarzystwu Polsko-Argentyńskiemu moralne poparcie i opiekę.

50 ofiar nieświeżego jedzenia

W miasteczku górniczym Kaltby, w hrabstwie York (Anglia), wskutek spożycia nieświeżych potraw zachorowało przeszło 50 osób, z czego 23 tak ciężko, iż musiano przewieźć je do szpitala.

Zgon pogromcy „Emdena“

W Londynie zmarł w wieku lat 66 wiceadmirał Collings Taswell Glossop, który do wodził krążownikiem „Sydney“, w czasie bitwy ze słynnym krążownikiem niemieckim „Emden“, koło wyspy Kokosowej na Oceanie Indyjskim. W bitwie tej „Emden“ został zatopiony.

W kilku wierszach

Do SAARBRUECKEN przybyło 352 Niemców z Ameryki, którzy wezmą udział w plebiscytcie.

Liczba ofiar katastrofy kolejowej pod MURRHARDT w Wirtembergji wzrosła obecnie do 10 osób.

W papierni w ROUEN (Francja) pękła kadź, co spowodowało śmierć jednego robotnika. Pięciu innych robotników odniosło ciężkie obrażenia.

Regent WĘGIER Horthy przyjął na uroczystej audjencji nowomianowanego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Z. S. R. R. Aleksandra Bekzadjana, który złożył swe listy uwierzytelniające.

Komisja reformy językowej zdecydowała wprowadzić do JEZYKA TURKIECKIEGO te słowa angielskie, niemieckie, a głównie francuskie, które nie dają się przetłumaczyć na język turecki.

W okolicach SUCHUMU na Kaukazie zmarł włościanin Chapada Kijut, liczący 152 lata.

W jednej z fabryk japońskich w okolicach TOKJO nastąpił wybuch gazu, wskutek którego zabitych zostało 5 robotników.

W Tongku, porcie TSIENTSINU (Chiny), nastąpiło zderzenie pomiędzy promem a statkiem celnym, w rezultacie czego 9 osób utonęło.

CHIŃSKI MINISTER FINANSÓW zwrócił się do marszałka Czang-Kai-Szeka o wydanie rozkazu, aby wojsko i policja dopomagały władzom celnym w akcji przeciwko potajemnemu wywozowi srebra.

W okolicach SALON (Bouches du Rhone — Francja) odczuto dziś trzęsienie ziemi, któremu towarzyszyły silne huk podziemne.

Zamordowanie Polaka w Brooklynie (Nowy Jork)

W mieszkaniu swoim w Brooklynie (Nowy Jork) zamordowany został w celach rabunkowych 65-letni Damjan Tabiński, kapitalista i właściciel kilkunastu domów. Bandyci uszli bez śladu, zrabowawszy prawdopodobnie tylko pieniądze świeżo zainkasowane przez Tabińskiego za czynsz od lokatorów.

Tabiński od wielu lat uchodził za czło-

wieka bardzo bogatego, a równocześnie za skąpca. Dopiero od kilku lat zaczął hojnie rozdawać pieniądze na cele dobroczynne i społeczne. Tabiński nie miał w Ameryce najbliższej rodziny — natomiast siostrę i brata w Polsce. W testamencie zapisał cały swój majątek, wynoszący przeszło 100.000 na cele dobroczynne — przeważnie kościelne w Polsce i Ameryce.

Samolot spadł na powierzchnię oceanu

Nowa tragedia lotnicza u wybrzeży Kalifornji

Z Meksyku donoszą, że samolot, który wyleciał z Mazatlanu do La Paz w dolnej Kalifornji, mając na pokładzie 7 pasażerów, spadł do oceanu.

Jeden z lotników amerykańskich z Los Angeles zauważył na oceanie pływający samolot oraz 5 osób na jego

skrzydłach. Zdaniem lotnika, samolot zdoła się utrzymać na powierzchni morza jeszcze jeden dzień, jeżeli morze będzie spokojne. Lotnik przypuszcza, iż jest to samolot, który wyleciał z Mazatlanu w Meksyku.

Czy przygrywka do nowych awantur na Dalekim Wschodzie?

Władze sowieckie aresztowały oficera i żołnierza japońskiego

Agencja TASS donosi z Chabarowska, że dn. 21 bm. w miejscowości Werchnie Nikolskij na brzegu rzeki Ussuri, w odległości 30 km na południe od miasta Iman, aresztowano oficera japońskiego z jego ordynansem, żołnierzem mandżurskim. Przybyli oni do domu kolchozu kowala, gdzie zażądali, by dano im coś do picia, poczem oficer udał się do centrum miasteczka, gdzie rozpoczął zdjęcia fotograficzne, a żołnierz robił jakieś notatki. Po aresztowaniu

oficera przedstawił się jako ppor. Saidini, a towarzyszący mu żołnierz jako Mamuczin. Oficer, uzbrojony w szablę i rewolwer, posiadał aparat fotograficzny z 5 kasetami, torbę wojskową z kartą topograficzną nadgranicznych miejscowości sowiecko-chińskich z napisami w języku japońskim i notes z notatkami w języku japońskim. Żołnierz uzbrojony był w szablę. Saidini oświadczył, iż przekroczył granicę w poszukiwaniu 7-letniego chłopca, który przed kilku dniami uciekł

z pewnego domu chińskiego, położonego naprzeciw Werchnie Nikolskij. Według agencji, przed tygodniem sowiecka straż graniczna aresztowała dwóch włościan mandżurskich, którzy również przekroczyli granicę. Oficer japoński przewieziony został do kwatery oddziału granicznego. Śledztwo w toku.

Jednocześnie agencja sowiecka zaprzecza wiadomościom, podanym z Charbina o wkroczeniu na terytorjum Mandżurji oddziału armji czerwonej, o rzekomych przelotach, dokonanych przez samoloty sowieckie nad fortyfikacjami betonowymi, wzniesionymi przez wspomniany oddział itp., zaznaczając, iż szerzenie takich wiadomości charakteryzuje metody niektórych kół mandżurskich w celu zakłócenia stosunków sowiecko-japońskich.

Jacht „Dal“ pozostanie w Chicago

Uczczenie śmiałych zwycięzców Atlantyku

W Chicago odbyło się posiedzenie Komitetu Obywatelskiego w sprawie nabycia i zatrzymania na stałe w Chicago łodzi „Dal“, na której odważni żeglarze polscy przebyli ocean Atlantycki, a następnie przez rzekę Hudson, kanały i wielkie jeziora dostali się do Chicago. Uchwalono za zgodą por. Bohomolca przyjąć „Dal“ i oddać go w ręce zarządu parków chicagowskich. Sprawozdanie

z posiedzenia uchwalono wysłać do konsulatu generalnego w Chicago, do ambasady R. P. w Waszyngtonie, do Marszałka Piłsudskiego i do generała Dreszera, jako prezesa Ligi Morskiej i Kolonjalnej. Oprócz tego podniesiono myśl zwrócenia się do ambasady polskiej w Waszyngtonie z projektem urządzenia w całej Ameryce szeregu odczytów angielskich por. Bohomolca.

Wojna w Abisynji

Wojska włoskie posuwają się naprzód

„Daily Express“ donosi z Addis-Abbeba, że wojska włoskie w dalszym ciągu posuwają się w rejonie Ualual. Samoloty bombardują punkty strategiczne. Liczba ofiar akcji włoskiej i rozmiary wyrządzonych szkód nie są znane.

Na udeptaną ziemię

za obrazę urzędników brazylijskich

Donoszą z Rio de Janeiro, że pewien urzędnik poselstwa francuskiego w Brazylii został odwołany do kraju za obelgę urzędników policyjnych oraz za szkolenie Brazylii, czego dopuścił się w komisariacie policyjnym z powodu zatrzymania jego psa. W ostatniej chwili sprawa wzięła inny obrót, gdyż prezes miejscowej Federacji Pracy wyzwał urzędnika na pojedynek, motywując swój krok tem, że wyjazd Francuza jest niedostatecznym zadośćuczynieniem i że ten powinien być przykładowo ukarany.

Zawalił się z wielkim hukiem most na rzece Arno

Donoszą z Pizy, że będący prawie na ukończeniu most na rzece Arno zawalił się w nocy z niedzieli na poniedziałek z wielkim hukiem, który obudził mieszkańców okolicznych domów. Na miejsce wypadku przybyły natychmiast liczne oddziały straży pożarnej. Ofiar w ludziach niema.

Pielgrzymka do grobu króla Aleksandra

Związek b. kombatantów na wschodzie wystąpił z inicjatywą odbycia pielgrzymki do grobu króla Aleksandra w Oplenacu. Pielgrzymka opuści Marsylję w dniu 29 bm. i przybędzie do Oplenacu w dniu 1 stycznia po krótkim zatrzymaniu się w Lublanie.

45-lecie polskiego tygodnika na wychodźstwie

Wychodzący w Filadelfji tygodnik polski „Patriota“ obchodził w tych dniach 45 rocznicę swego istnienia.

Koniec „Ostpreussische Zeitung“

Z końcem br. przestanie wychodzić jeden z najstarszych dzienników wschodniopruskich „Ostpreussische Ztg“, wychodzący w Królewcju jako organ krajowy stanu Frywicielskiego Rzeszy.

Nowe pismo polskie na obczyźnie

W Rydze znową wychodzić nowy tygodnik polski „Nasze Życie“, redagowany przez Jarosława Wilpiszewskiego.

Młodociany król Jugosławii

Król Piotr II w stroju koronacyjnym.

Wojewoda Grażyński

przewodniczącym biura skautów słowiańskich

Wobec upływu kadencji dotychczasowego przewodniczącego biura skautów słowiańskich p. Svojsika, przewodnictwo biura objął przewodniczący Związku Harcerstwa Polskiego dr. wojewoda Michał Grażyński.

Zginął w górach pod Zakopanem Polak z Berlina

W dzień wigilijny spadł z grani Świśtówki w stronę doliny Roztoki, ponosząc śmierć na miejscu niejaki Szamotulski, Polak z Berlina. Przyczyną wypadku było oblodzenie grani i nieostrożność turysty, który w bardzo trudnych warunkach, bez żadnej asekuracji i bez czekania, wybrał się samotnie na tę wycieczkę ze schroniska w dolinie 5 Stawów Polskich. Zwłoki nieostrożnego turysty zauważył na urwisku przez lornetkę Andrzej Krzeptowski, dzierżawca schroniska, którego zaniepokoiła dłuższa nieobecność turysty. Bezpośrednio po za wiadomości o wypadku wyruszyło Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, które zwłoki sprowadziło do Zakopanego.

Ugoda węglowa polsko-angielska w oświetleniu sowieckim

Pismo „Za Industrializację” z uznaniem podkreśla sukces Polski w nierównej walce węglowej z Anglią, twierdząc że Anglia zmuszona została do kompromisu z uwagi na zdobywanie coraz nowych rynków zbytu, nawet angielskich, przez prowadzącą dumping węglowy Polskę. Pismo przewiduje, że ugoda angielsko-polska będzie sprzyjała utworzeniu światowego kartelu węglowego.

Zuchy radzą

Zjazd przedstawicieli 25.000 młodzieży harcerskiej

W Stacji Zuchowej Nierodzimiu (Śląsk Cieszyński) w dniach od 28 — 31 grudnia r. b. odbędzie się ogólnopolski zjazd instruktorów zuchowych (najmłodszych harcerzy) w celu wzajemnego zapoznania się, wymiany myśli i doświadczeń, oraz ustalenia dalszego programu pracy.

Ruch zuchowo-harcerski w obecnej dobie przedstawia się liczebnie b. imponująco. Harcersko-zuchowa gromada liczy dziś samych chłopców przeszło 25.000.

„Pamiętnik chłopca” 6 laureatów konkursu

Sąd konkursowy, powołany przez Instytut Gospodarstwa Społecznego w składzie: prof. Franciszek Bujak, dr. Henryk Kolo-dziejski, Irena Kosmowska, Leon Kruczkowski, red. Józef Niecko, Stanisław Stempowski, Andrzej Strug, rozpatrzywszy prace nadesłane na konkurs „Pamiętnik chłopca”, przyznał sześć nagród w wysokości 50 zł. każda; autorowi pamiętnika, który nie ujawnił swego nazwiska, Czesławowi Domagale — woj. łódzkie; Janinie Kosowej — woj. warszawskie; Józefowi Faberowi — woj. krakowskie; Janowi Malesie — woj. warszawskie; Wojciechowi Szymczykowi — woj. lubelskie; ponadto dwanaście nagród w wysokości 25 złotych każda.

W szesnastą rocznicę Powstania Wielkopolskiego

W czwartek, 27-go grudnia, upływa szesnasta rocznica wybuchu powstania wielkopolskiego, które miało przynieść w rezultacie ostateczne wyzwolenie z pod obcego jarzma tej najstarszej i najrdzenniejszej polskiej dzielnicy.

Rocznica ta nie jest tylko świętem Wielkopolski. Jest to święto radosne całego kraju. Dnia 27 grudnia 1918 roku huknęły na ulicach Poznania karabiny powstańcze, zwiastując całej Wielkopolsce koniec jej niedoli i początek wolnego żywota. Po Krakowie, który naj-

wcześniej zrzucił jarzmo najeźdźcy, po Warszawie, która w pamiętnym dniu 11 listopada gołymi rękami rozbrajała okupantów, i Poznań przemówił zdecydowanym czynem. Wbrew perswazjom ostrożnych polityków, Wielkopolska nie chciała w biernej postawie czekać na wyniki pertraktacji w Wersalu. Zbrojną dłoń sięgnęła po swą wolność i sięgnęła skutecznie.

I to jest największa zasługa tej garści ofiarnej bojowników, która w pamiętnym dniu 27 grudnia z bronią w rękę

rzuciła się na garnizon niemiecki Poznania, dając tem hasło do ogólnego powstania w Wielkopolsce.

Jak z pod ziemi wyrastały szeregi zbrojnych ochotników, które niebawem przepędziły wroga na krańce Ziemi Wielkopolskiej i mężnie przez szereg miesięcy trzymały tam wierną straż Niepodległości.

Nie dość na tem. Gdy tylko bezpośrednio niebezpieczeństwo od domowych pieleszy zostało odsunięte, śpieszą oddziały wojsk wielkopolskich na pomoc zagrożonemu Lwowowi, pod którego murami biorą braterstwo krwi z licho uzbrojonymi i licho odzianymi oddziałami odsieczy Lwowa, przybyłymi z Krakowa, z Warszawy, z Lublina i z lwowskimi „orłętami”. A potem dywizje wielkopolskie ramię w ramię z innymi dywizjami wojska polskiego przemierzają twardym żołnierskim krokiem wszystkie szlaki marszów i wszystkie pola bitewne Odrodzonej Ojczyzny, od Wilna, od Bobrujska, Berezyna, Dynaburga, do Zytomierza, Kijowa... W czasie odwrotu i podczas pościgu wroga z pod murów stolicy żołnierz wielkopolski znaczą krwią pola sławy. Aż do zwycięskiego pokoju!

Wybuch powstania wielkopolskiego był wyznaczony znacznie wcześniej. Jednak t. zw. Naczelna Rada Ludowa, nie była skłonna do ryzykańskich wystąpień i wpływami swoimi moment ten odwlekała. Tymczasem mnożyły się prowokacje niemieckie, które nie pozwalały patryjotycznemu społeczeństwu wielkopolskiemu patrzeć biernie na bieg wypadków.

W tę atmosferę niesłychanego napięcia i naprężenia nerwów padła zapowiedź przyjazdu do Poznania Ignacego Paderewskiego, ofiarnego Orędownika sprawy Niepodległości Polski. Poznań sprawił mu wspaniałe przyjęcie. Iskrą, która padła na beczki z prochem, były kontrdemonstracje niemieckie. Padły strzały i odąd wypadki potoczyły się jak lawina.

Wielkopolska może być dumna z tego, że chciała i umiała sięgnąć po swą wolność.

Policjant zginął na posterunku

Krwawa walka z włamywaczami w Poznaniu

W nocy z niedzieli na poniedziałek o godz. 3 nad ranem posterunkowy 3 komisarjatu P. P. w Poznaniu Bolesław Szalkowski natknął się na sprawców włamania do jednej z piekarni przy Górnej Władzie. W czasie pościgu został on przez włamywaczy zastrzelony kilku strzałami z rewolweru. Władze prowadzą dochodzenia celem wykrycia sprawców włamania i morderstwa.

Stały wzrost obrotu towarowego w porcie gdańskim

Przeladunek towarów w porcie gdańskim wyniósł w listopadzie 551.618 ton (w tym samym miesiącu r. ub. 543.502 t.), to jest powrócił mniej więcej do cyfry przeladunku w listopadzie r. 1932; należy przytem zaznaczyć, że zwyczajka ta w porównaniu z rokiem ubiegłym tem korzystniej przedstawia się dla ruchu portowego, że dotyczy wszelkich innych towarów, a nie wywozu węgla, którego raczej w r. ub. wyszło w tym miesiącu więcej.

Na przywóz przypada 73.785 ton, w tym samym miesiącu r. ub. 46.550 t. Ta znaczna zwyczajka o 27.236 ton nastąpiła przedewszystkiem dzięki wzmożonemu w tym roku przywozowi rud 18.361 ton (w listopadzie r. ub. 7.905 t.), pirytów 11.923 tony. Poza tem w przywozie odegrały jeszcze rolę śledzie 4.853 tony (w r. ub. 5.291 t.), inne artykuły spożywcze 3.836 ton, w tym samym miesiącu r. ub. 2.361 t.), wyroby chemiczne i aptekarskie 8.855 t. (w r. ub. 1.975 t.), wreszcie papieru i wyrobów papierowych 4.099 t.), w tym samym miesiącu r. ub. 933 t.), metali i wyrobów metalowych 3.063 tony, w tym samym czasie r. ub. 1.869 t.).

Wywieziono w miesiącu sprawozdawczym 477.832 t., która to cyfra wykazuje pewne cofnięcie się w porównaniu z tym samym miesiącem r. ub. Ponieważ wywóz węgla, który wyniósł w miesiącu sprawozdawczym 317.588 t., spadł o 23.031 t. w porównaniu z tym samym miesiącem r. ub., w którym wyszło 340.619 t., okazuje się, że cała reszta wywozu w porównaniu z rokiem ubiegłym się podniosła. Po węglu na drugim miejscu stanął wywóz drzewa 70.865 t.), w tym samym miesiącu r. ub. 67.806 t., zboża wywieziono 50.071 t.), w tym samym czasie r. ub. 59.026). Znaczną zwyczajkę wykazuje natomiast wywóz metali i towarów metalowych 6.611 t., w porównaniu z cyfrą 1.203 t. w tym samym czasie r. ub.

Półtora miliona złotych na stypendja akademickie

Po raz pierwszy przyznano stypendja dla Polaków studentów Politechniki Gdańskiej

Ministerstwo Oświaty zakończyło akcję rozdania stypendiów akademickich z funduszu państwowego.

Wszystkie uczelnie wyższe nadesłały podania 5.662 studentów, ubiegających się o stypendja. Uwzględniono 2.239 (39,5%) podań, przyznając ogółem na ten cel 1.381.800 zł plus 227.400 zł na pożyczki stypendjalne, które dysponują dziekanaty.

Z załączonej sumy otrzymują studenci uczelni: warszawskich — 636.900 zł, lwowskich — 346.500 zł, krakowskich — 293.400 zł, poznańskich — 154.800 zł, wileńskich 143.400 zł, oraz Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego — 15.000 zł.

Srodowisku krakowskiemu podwyższono w tym roku wydatnie kontyngent z uwagi na dużą ilość dzieci-ofiar tegorocznej powodzi, studujących w tem mieście.

Po raz pierwszy przyznano stypendja państwowe Polakom-studentom Politechniki Gdańskiej. W r. b. położono nacisk na zaopatrzenie tych z pośród wybitnie zdolnych studentów, którzy zdradzają wyraźnie zdecydowane zainteresowania naukowe.

Uwzględniając ciężkie położenie rolników — Ministerstwo potraktowało specjalnie przychylnie podania studentów, pochodzących ze wsi.

W przyszłym roku Gdynia przystąpi do budowy rzeźni

Dzięki energicznym zabiegom Zarządu miejskiego, sprawa budowy rzeźni w Gdyni weszła wreszcie w stadium realizacji. Plany nowej rzeźni, rozpatrzone przez odpowiednie ministerstwa, zostały przez Pomorski Urząd Województwa zatwierdzone w formie ostatecznej.

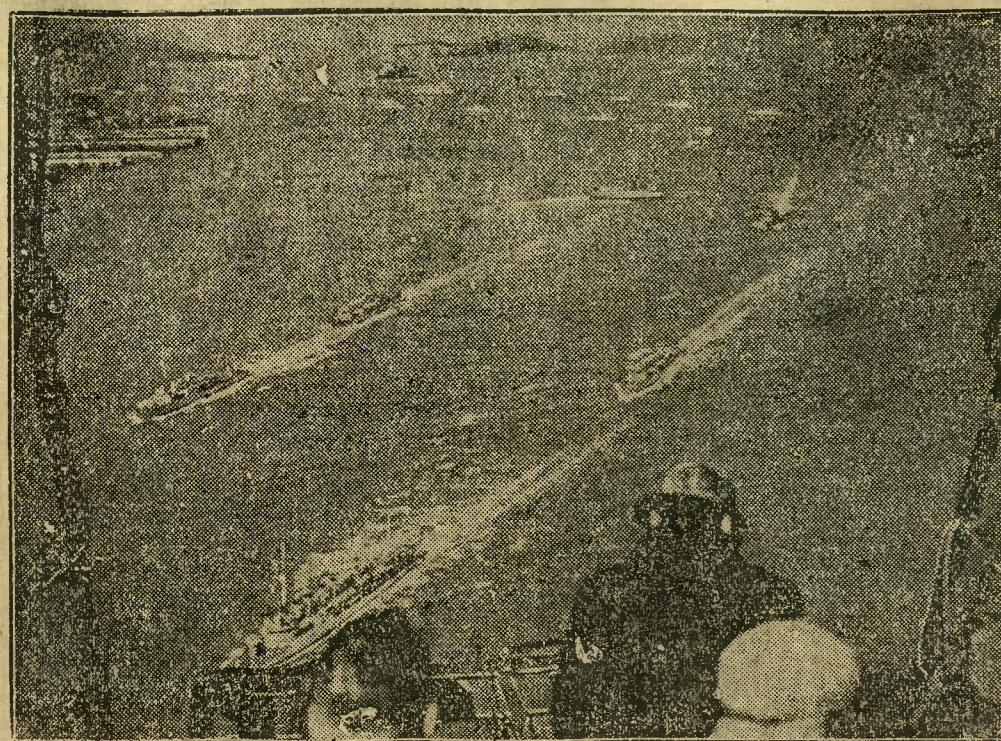
Rzeźnia zbudowana zostanie w Chylonji na terenie uprzednio zbadanym i uzgodnionym z zainteresowanym rzemiosłem i handlem mięsnym. Projekt budowy przewiduje nowoczesne urządzenia, które zapewnią utrzymanie należytego poziomu higieny i porządku sanitarno-weterynaryjnego, a nadto przez zmechanizowanie ułatwią pracę mistrzom rzeźnickim. Na terenie rzeźni urządzona będzie specjalna hala do hurt-

wej sprzedaży mięsa, jak również stacja dla badania mięsa i wędlin przywożonych.

Przy rzeźni znajdować się będzie również targowisko zwierzęce, oraz odpowiednio urządzone składy skór, kiszek, odpadków i t. p. a także osobne pomieszczenia dla uboju koni i drobiu.

Budowa i eksploatacja rzeźni będzie prowadzona przez Komisarjat Rządu we własnym zakresie. Niewątpliwie rzeźnia przyczyni się do uporządkowania handlu mięsnego i podniesienia rentowności producentów rolnych najbliższych okolic Gdyni, a także i wzmożenia obrotów miejscowych firm rzeźniczych i wędliniarskich. Koszt budowy rzeźni obliczony jest na zgórą półtora milj. złotych.

Wielkie przedsięwzięte manewry floty amerykańskiej

W tygodniu przedsięwziętym odbyły się pod San Francisco wielkie manewry floty amerykańskiej. Powyższe zdjęcie lotnicze przedstawia przejście okrętów przez słynne „Złote Wrota” pod San Francisco.

Sport i Kultura Fizyczna

Nr. 41.

Nasz tygodniowy Dodatek Sportowy

Rok V.

Zamorra dekoruje Zamorre

Podczas meczu piłki nożnej Hiszpanja — Węgry, rozegranego w Madrycie, Prezydent Republiki Hiszpańskiej Zamorra udekorował złotym medalem zasługi swego imiennika, słynnego bramkarza drużyny hiszpańskiej Zamorre.

Towarzyskie rozgrywki w piłce nożnej na Śląsku

Katowice, 27. 12. (PAT.) W ciągu ubiegłych dni świątecznych odbyły się na Śląsku trzy międzynarodowe spotkania towarzyskie w piłce nożnej. W Lipinach wicemistrz Śląska Naprzód pokonał drużynę Deichsel z Zabrze 4:0 (1:0). W Nowym Bytomiu miejscowa A-klasowa Pogoń odniosła zwycięstwo w spotkaniu z jednym z najlepszych zespołów Śląska Opolskiego V. S. B. z Gliwic 7:5 (4:2). Wreszcie w Brzezinach Śląskich drużyna klubu sportowego z Brzezin przegrała z niemieckim A-klasowym zespołem Spielverein Fiedlersgrube 0:3 (0:0).

Nowy sukces piłkarzy „Gedanji” w Elblągu

„Gedanja” — „Victorja” Elbląg 3:0

Ostatniej niedzieli rozegrała drużyna Ilgowa Polskiego Klubu Sportowego „Gedanja” mecz towarzyski z drużyną piłkarską Klubu Sportowego „Victorja” w Elblągu z wynikiem 3:0, do przerwy 0:0. Przez cały prawie mecz zauważać się dała znaczna przewaga piłkarzy „Gedanji”. Najlepszymi okazali się obrona i pomoc. W pomocy grał znowu po 3-miesięcznej przerwie Kłosowski, który jak zawsze, tak i tym razem był niezawodnym. Sam atak nie wysiłał się bardzo podczas meczu, a gracze „Gedanji” uważali zawody te więcej jako trening.

Przyjęcie, zgotowane gościom gdańskim ze strony elbląskiej „Victorji”, było bardzo serdeczne.

Porażka gdańskich sportowców robotniczych w Gdyni

Przy pięknej pogodzie rozegrany został w Gdyni mecz piłki nożnej między gdańskim klubem robotniczym a miejscowym klubem Sportowym „Bałtyk”, zakończony zwycięstwem drużyny Klubu Sportowego „Bałtyk”. Mecz ten wykazał znaczną przewagę sportowców polskich, którzy pokonali przeciwników swoich w stosunku 7:0.

Mistrzowska para w jeździe sztucznej Au strjacy Gaillard — Petter.

Przed igrzyskami olimpijskimi w Berlinie

Weźmie w nich udział 4 tysiące zawodników z 50 państw

Berlin, 27. 12. (PAT.) Niemiecki Organizacyjny Komitet Olimpijski zorganizował w tych dniach konferencję prasową, na której generalny sekretarz Komitetu, dr. Karol Diem, udzielił szeregu

tysięcy zawodników, w tej liczbie — 400 kobiet.

Z państw europejskich dotychczas brak jedynie zgłoszenia Portugalji.

Wieś olimpijska w Döberitz pod Ber-

Wioska Olimpijska pod Berlinem

ciekawych informacji o przygotowaniach przedolimpijskich.

Z wynurzeń tych podajemy ważniejsze, a mianowicie: w igrzyskach olimpijskich 1936 roku w Berlinie wezmą udział zawodnicy 50 państw w liczbie 4

linem, w której zamieszkiwać będą zawodnicy, będzie całkowicie gotowa na dzień 1 maja 1936 roku. Wszystkie zawodniczki mieszkać będą w pięknym schronisku akademickim w Berlinie.

Sezon zimowy się rozpoczął... Musimy usprawnić naszą propagandę turystyczną

Nasza rodzima turystyka pozostająca przez tyle lat w powiatakach znalazła się ostatnio na dobrej drodze do wydobycia się z krepujących ją więzów martwoty i niezrozumienia swych zadań. Świadczy o tym wybitnie chociażby rozwój polskiego szkolnictwa hotelarskiego oraz pogłębiające się wśród ludności, zamieszkałej na terenach, interesujących pod względem turystycznym, zrozumienie korzyści płynących z rozwoju ruchu turystycznego.

Daleko nam jednak jeszcze do osiągnięcia tego minimum „zrozumienia turystycznego”, które jest nieodzownym warunkiem

rozwoju i rozkwitu turystyki.

Najbardziej malownicze okolice, najcenniejsze zabytki historyczne naszego kraju nie zwabia, nie zachwycą turystów, dopóki nie zostaną dokonane niezbędne inwestycje i dopóki wiedza fachowa nie ogarnie całej ludności turystycznie atrakcyjnych okolic. Dopiero gdy te podstawowe prace zostaną dokonane będziemy mogli poważnie myśleć o właściwym rozwoju turystyki.

Bo powodzenie turystyki jest uzależnione od takich samych warunków, jak prowadzenie jakiegokolwiek przedsiębiorstwa handlowego. Trzeba kupującemu — w tym wypadku turystyce — dać dobry, pełnowartościowy towar w postaci nietylko pięknej okolicy, ale i kulturalnego, na europejskim poziomie, a jednocześnie niedrogiego hotelu, pensjonatu, czy nawet schroniska. Trzeba go zaopatrzyć w dobre środki utrzymania, dobre wydawnictwa informacyjno-turystyczne, trzeba go otoczyć staraniem, pieczołowitością, życzliwością i jaknajdalej posuniętą, tak szwankującą u nas, niestety, uprzejmością.

Przedewszystkiem ludność naszych terenów turystycznych musi zmienić swe nastawienie w stosunku do turystów. Należy raz wreszcie skończyć z ową fatalną psychozą, że turysta, to intruz, któremu robi się łaskę, że się go przyjmuje. Minimum znajomości kalkulacji handlowej rozwiązałyby korzystnie sprawę stosunku ludności do turysty. To też każdy przedsiębiorca z przemysłu turystycznego, wszystko jedno czy będzie to właściciel skromnej chaty, czy też „luksusowego” pensjonatu pierwszej klasy — jeśli chce przyczynić się do rozkwitu rodzimej turystyki, a tem samem do wzrostu swej zamożności — nie może traktować pobytu turysty, jako okazji do zrobienia majątku w okresie jednego sezonu. Takie po-

Mistrzostwo Polski w boksie

Łódź 27. 12. (PAT.) W środę rozegrano w Łodzi mecz bokserski o mistrzostwo Polski między drużynami warszawską Makabi a łódzką IKP. Mecz został zweryfikowany 16:0 walcoverem dla Makabi, gdyż zespół łódzki już przed walką miał stracone 6 pkt. z powodu nadwagi Spodenkiewicza i Banasiaka oraz niestawienie się na ringu Wurma.

W spotkaniu towarzyskim zwyciężyła Makabi 10:8, uwzględniając, przegraną Spodenkiewicza i Banasiaka z powodu nadwagi, faktycznie jednak wynik jest 10:8 dla IKP. W spotkaniu w wadze ciężkiej między Neudingiem a Krenzem ten ostatni w trzeciej rundzie skrzył nogę. Zwycięstwo odniósł Neuding na punkty.

Inauguracyjny mecz hokejowy w Krynicy

Krynica, 27. 12. (PAT.) Dzięki poprawieniu się warunków lodowych w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia rozegrany został w Krynicy inauguracyjny mecz hokeja lodowego między drużynami Krynickiego Towarzystwa Hokej. a zespołem kombinowanym.

W zespole kombinowanym grali m. in. Burda i Przedpełski z Warszawy, oraz Maszyński z AZS. Zwyciężyła drużyna K. T. H. 6:0, w tercjach 2:0, 2:0, 2:0.

Sportowcy gdańscy na zawodach w Polsce
Mecz hokejowy w Katowicach

W Katowicach odbył się mecz hokejowy między robotniczą drużyną sportową z Gdańska, a katowicką drużyną hokejową, zakończony wysokim zwycięstwem graczy katowickich 14:1.

Podczas zawodów uległo dwóch graczy gdańskich nieszcześliwemu wypadkowi. Herbert K. odniósł lekki wstrząs mózgu, a bramkarz Jonas M. okaleczenie przegubia prawej nogi. Obaj gracze pochodzący z Wrzeszcza, znajdują się w lecznicy w Katowicach.

Kanadyjczycy zwyciężają w hokeju

Berlin 27. 12. (PAT.) W Berlinie w pałacu sportowym rozegrany został pierwszy w tym sezonie mecz hokejowy między kanadyjską drużyną Winnipeg Monarchs, a niemiecką drużyną Rastelburger Sportverein. Zwyciężyli Kanadyjczycy w stosunku 7:1 (2:1, 2:0 i 3:0).

stępowanie zniechęca bowiem tylko ludzi do danej miejscowości i wpływa na to, że nigdy już do niej nie powrócą, nikomu ze znajomych jej nie poleca. A przecież zasadą przedsiębiorcy turystycznego, podobnie jak każdego przedsiębiorcy, powinno być: mały zysk — duży obrót.

Przykładem winna nam tu być Szwajcaria od lat całych słynąca jako wymarzony raj turystów. W Szwajcarii istnieje jakby odrębny klan hotelarzy, fachowców, których zawód przechodzi z pokolenia na pokolenie, wzbogacając się o coraz nowe doświadczenia, coraz nowe zdobycze. Nie robi się tam eksperymentów kosztem turysty, lecz zapewnia mu się maksimum wszelkich wygód i możliwości przy stosunkowo minimalnym wydatku z jego strony. Błędem bowiem jest mniemanie, że przemysł turystyczny Szwajcarii składa się tylko z wielkich, luksusowych hoteli, — trzeba pamiętać o tysiącach turystów pieszych, którzy posiadają możliwości pieniężne nieraz mniej niż skromne, a którzy mimo to mają możliwość przyzwoitego noclegu, smacznego i zdrowego posiłku oraz nie są narażeni na niechętnie, opryskliwe traktowanie.

Samorzutny pęd turystyczny wzrasta ostatnio w Polsce z roku na rok. Coraz popularniejsze robią się wszelkiego rodzaju weekendy, campingi, wycieczki kajakowe, motocyklowe, rowerowe, a nawet piesze. Latem czy zimą uruchamiają poszczególne dyrekcje kolejowe specjalne pociągi, zapelnione wycieczkowcami, uzbrojonymi w kajaki czy narty. W przyszłości zaś wraz z rozwojem motoryzacji i rozbudową dróg rozpocznie się zapewne i intensywny ruch samochodowy. Wówczas zwyciężą te miejscowości, które będą lepiej przygotowane na przyjęcia turystów.

Kabe.

Do kogo się fortuna uśmiechnie?

Od 4 do 23 stycznia ciągnięcie IV klasy 31 Loterii Państwowej

Generalna Dyrekcja Loterii Państwowej podaje do wiadomości, że ciągnięcie IV kl. 31 Polskiej Państwowej Loterii Klasowej odbędzie się publicznie w dniach: 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22 i 23 stycznia 1935 r. o godz. 8 zrana w Warszawie, w sali ciągów Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej przy ul. Długiej nr. 50 II p. wobec Komisji Rządowej, przy współudziale i pod kontrolą dwu obywateli miasta Warszawy, zaproszonych przez prezydenta miasta.

Wszystkie do kół loteryjnych zwoływów z numerami losów, wylosowanymi w klasie III, oraz wygranimi, oznaczonymi w planie gry IV klasy odbędzie się w czwartek dnia 3 stycznia 1935 r. o godz. 9 zrana w tym samym lokalu.

Amerykańska moda à la księżna Maryna

Ślub angielskiego księcia Kentu z księżniczką grecką Maryną odbił się zupełnie innym echem w Stanach Zjednoczonych A. Półn., niż w Europie. W kraju „wyścigu za bussinesem” ze ślubu tego skorzystały przede wszystkim modystki i krawcy nowojorscy, którzy rozpoczęli lansowanie mody à la księżniczka Maryna. W każdym magazynie z konfekcją damską można już dziś nabyć setki i tysiące kostiumów, sukien, płaszczy, bielizny, kapeluszków wzorowanych ściśle na wyprawie ślubnej księżnej małżonki; rozumie się, że ceny tych artykułów zostały odpowiednio wysrubowane.

Interes „ślubny” przedsiębiorców amerykańskich nie skończył się na tem. Kilka najpoważniejszych magazynów nowojorskich w dniu ślubu księżniczki Maryny rozpoczęło starania o otrzymanie wyłączenia na kopjowanie sukni ślubnej panny młodej. Suknia ta, utkana z nadzwyczaj delikatnych nitów srebrnych, kosztowała bagatelą sumę ponad 17,000 zł. Ze współzawodnictwa wyszła zwycięsko firma G. Freeman. Jedynie w tej firmie amerykańscy milionerzy będą mogli nabyć dla swych córek model sukni ślubnej księżniczki Maryny.

Po współzawodnictwie nowojorskich magazynów mody przychodzi kolej na rywalizację między milionerami dolarowymi, których córki w najbliższym czasie mają stanąć na kobiercu ślubnym. Rywalizacja zdążyła w tym kierunku, aby odwrócić w najdrobniejszych szczegółach ceremonię ślubu dworu angielskiego. Może przy tej okazji zbudowana zostanie w Nowym Jorku dokładna kopia opactwa Westminsteru i pałacu królewskiego Buckingham? Wszak tego rodzaju fantazje nie należą w Ameryce do niemożliwości.

„Strefa ciszy” w Londynie

Londyn, największa stolica w Europie, którego olbrzymi ruch sprawiał już niejednokrotnie kłopot angielskiemu ministrowi komunikacji, otrzymał t. zw. „strefę milczenia”. Policja londyńska spodziewa się, że zastosowanie przepisu, zabraniającego angielskim automobilistom używania syren samochodowych w centrum miasta w nocy, przyczyni się w wielkiej mierze do zgaszenia potwornego hałasu i gwaru w mieście. Nie wolno obecnie automobilistom używać syren na skrzyżowaniach w obrębie 5 milowej strefy wewnątrz Londynu. Przepis ten, zastoso- wany już w Paryżu, okazał się błogosławiony w skutkach. Automobilisci nie używają ogłuszających syren, a wypadki samochodowe nie zwiększyły się przez to wcale.

W Paryżu wolno automobilistom używać w nocy zamiast syren sygnałów świetlnych w czasie przejeżdżania przez skrzyżowania ulic. Chodzi o to, aby takim sygnałem ostrzedz nadjeżdżające z boku auto. Ta metoda zastosowana będzie również w Londynie. „Strefa milczenia” obejmuje nie tylko centrum miasta Londynu, lecz również przedmieścia.

„Milczenie” rozpoczyna się na godzinę przed północą i trwa do godz. 7 nad ranem. Przepis ten wprowadzony jest na razie jako eksperyment. Automobilistom angielskim dano czas jednego tygodnia, aby przyzwyczaić się do nowego przepisu. Naruszenie tego przepisu karane jest bardzo surowo, czyli 40-ty rok życia.

Otyłość osłabia serce...

Serca otyłych, obłożone tłuszczem, pracują z wysiłkiem, wyczerpują się i wczesnie odmawiają posłuszeństwa. Ziola Magistra Wolskiego „Degrosa” zawiera jod organiczny, znajdujący się w morskiej roślinie Yabanga, który wprowadzony do organizmu, pobudza gruczoł tarczowy do należytej pracy, powodując spalanie nadmiernego tłuszczu. Stosuje się przeciwko otyłości i nie wymaga specjalnej diety. Ziola ze znak. ochr. „Degrosa” do nabycia w aptekach i drogeriach (składach aptecznych). Wytwórnia Magister E. Wolski, Warszawa, Ziola 14. m. 1. 6922

Z życia junaków

w ośrodkach pracy

Czy jest inna, groźniejsza w skutkach klęska, niż bezrobocie młodzieży!

Z pewnością nie! Nic bowiem nie wypacza młodych charakterów w takim stopniu jak nierobstwo, nic bowiem tak na manowce nie prowadzi młodzieży, jak przymusowa bezczynność.

Nic też dziwnego, że właśnie bezrobotna młodzież stała się jedną z najpoważniejszych trosk rządu i że jej przedewszystkiem podążył z pomocą, aby w ośrodkach pracy

uchronić młode pokolenia przed deprawującymi skutkami bezrobocia. Oczywiście ośrodki pracy dalekie są jeszcze od całkowitego spełnienia celu, nie zdołały bowiem ogarnąć swymi wpływami bardzo wielu młodzieńców, którzy dzisiaj budzą niepokój całego społeczeństwa, dokonywując przestępstwa, do czego zepchnęła ich nędza, a wraz z nią zatracenie cech swego wieku.

Rok 1934 przyniósł w dziedzinie zatrudnienia bezrobotnej młodzieży poważną zdo-

bycz, bowiem Stowarzyszenie Opieki nad Niezatrudnioną Młodzieżą — popularnie zwany SOM. — zdołało zatrudnić w ośrodkach pracy około 9000 chłopców w wieku od 16 lat do 21 i kilkadziesiąt dziewcząt.

Zorganizowana w ośrodkach pracy młodzież pracuje przez 6 godzin dziennie, resztę zaś czasu zajmuje jej świetlica, zespoły utworzone przez samych junaków (tak się nazywa młody „żołnierz pracy”), wykłady o Polsce Współczesnej, ćwiczenia gimnastyczne i latem sporty. Widzimy więc, że czas jest tak wypełniony, że junacy nie mają przez cały dzień wolnych chwil, oprócz 2-godzinnego odpoczynku po obiedzie.

Jednak i ten czas skracają sobie sami z zapałem, garnąc się do biblioteki świetlicowej.

Co czytają?

Oczywiście podróże, sensacyjne powieści które tak lubi młodzież, jednak w małej, zestawionej przez nas statystyki w ośrodku pracy w Zajeźmierzu wynika że nietylko sensacja ma powodzenie. Oto np. książka, którą czytało najwięcej junaków w okresie od końca sierpnia do początku grudnia r. b. była „Puszcza” Weysenhoffa. Na drugim miejscu znalazły się „Opowieści Malajskie” Siedleckiego.

Patrzymy na młodych „rycerzy pracy” z uznaniem, rozmawiając z nimi chętnie i swobodnie, opowiadają również o sobie, o ciężkim życiu bez pracy i niemiłym jednoznacznie stwierdzają, że teraz jest im lepiej. Zbudziły się też w nich potrzeby kulturalne, które nierobstwo i włóczenie się bez celu po ulicach zaczynało zabijać, i co najciekawsze — ośrodki stają się do pewnego stopnia ogniskami kultury na całą okolicę. Ludność leżących w pobliżu ośrodków miasteczek i wsi widzi przecież jak junacy doprowadzają do porządku teren swego ośrodka, widzi, że wiele serca i pracy oddają, aby ozdobić swe świetlice i stąd sama ludność zaczyna przeprowadzać rewizję swego życia, w rezultacie zaś tej rewizji zjawiają się w oknach nowe, inaczej haftowane firanki, znika z podwórza błoto, w którym przedtem mieszkający domostwa brnęli po kostki.

W niedzielne popołudnia świetlica junaków rozszerza swe ściany, przychodzą goście, przychodzi młodzież okoliczna, z podziwem patrząca na junaków.

W obliczu przemian, jakie przeżywa nasze społeczeństwo, nie można pominąć tej wielkiej przemiany, jaka coraz silniej ogarnia umysły: niema w Polsce miejsca dla tych, którzy żądają od Państwa pomocy, nie chcą Państwu dać wzajemian swojej pracy. Junak dzisiaj rozumie doskonale, że umundurowanie, jedzenie, i żółd — to pomoc, jaką dostał od Państwa nie w postaci zasiłku, lecz za własną pracę i rozumie, że praca jest tym czynnikiem, który podniósł go z dna społecznego.

Oczywiście znajdują się w ośrodkach pracy również tacy junacy — przeważnie młodszy — którzy, pochodząc ze wsi, nie zetknęli się z deprawacją bezczynności. Są to przeważnie synowie ludności poszkodowanej przez powódź, której Stowarzyszenie Opieki nad Niezatrudnioną Młodzieżą przynosić omoc przez przyjmowanie do ośrodków pracy dzieci powodziń. Poznaliśmy je zresztą na pierwszy rzut oka — są blade, jakby niedożywione i tęsknią, bardzo tęsknią do domów...

Na każdym kroku widzimy rolę wychowawczą ośrodków pracy. Uczą w nich czytać, uczą pisać, uczą pracować i cenić pracę.

I kiedy junacy wrócą do swych środowisk, z pewnością wniosą w ich życie nabytą w ośrodkach pracy kulturę, stając się czynnikiem państwowego uświadomienia najszerszych rzesz polskiego społeczeństwa.

Janusz Laskowski.

Gorszące zajście na dworcu kolejowym w Gardei

W piątek, 21 bm., liczni podróżni, zgromadzeni w poczekalni dworca kolejowego w Gardei koło Grudziądza, byli świadkami niezwykle gorszącego zajścia. W bufecie klasy II na stacji Gardeja znajdowali się między innymi jacyś dwaj mężczyźni, ubrani po cywilnemu, których zachowanie się pozostawiało wiele do życzenia. Obaj byli zupełnie pijani, przyczem jeden z pośród nich zachowywał się szczególnie hałaśliwie, zaczepiając obecnych na sali podróżnych i używając różnych niecenzuralnych wyrażań. Gdy ktoś z obecnych zwrócił mu uwagę na niestosowne zachowanie się i zagroził wezwaniem policji, wówczas pijany osobnik zawołał: „Gdyby policjant się do mnie zbliżył, to zastrzeliłbym go, jak psa”.

Zaniepokojeni temi pogrozkami pasażerowie zawiadomili o awanturniczo zachowujących się nieznajomych i o ich groźbach dyżurujących na dworcu policjanta, który usiłował podejrzanych osobników wylegitymować. Tymczasem na prośbę o okazanie dokumentów osobistych hałaśliwie zachowujący się osobnik odmówił wszelkich wyjaśnień i obrzucił policjanta stekiem obelżywych wyrażań.

Policjant postanowił doprowadzić nieznajomego na posterunek policyjny. Przyszło mu to z wielkim trudem, gdyż

nieznajomy począł stawiać czynny opór, bijąc i kopiąc posterunkowego i w dalszym ciągu wykrzykując pod jego adresem różne wyzwiska i niecenzuralne epitety.

Posterunkowy obezwładnił awanturnika i odprowadził go na posterunek. Tutaj przeprowadzono przy zatrzymanym osobistą rewizję. W wyniku jej znaleziono u nieznajomego pistolet automatyczny z nabojami. Pozwolenia na posiadanie i noszenie broni palnej zatrzymany przy sobie nie miał. Nie znaleziono również przy nim żadnych dokumentów osobistych.

Dopiero po kilku chwilach nieznajomy oświadczył, że jest... księdzem wikariuszem Aleksandrem Lewańczykiem(!!?), przydzielonym ostatnio przez władze kościelne do parafii w Szenbruku, pow. grudziądzki.

Ponieważ kilka wiarygodnych osób z pośród świadków zajścia potwierdziło, że nieznajomy jest istotnie tym, za kogo się podaje, przeto komendant posterunku, spisawszy protokół o zajściu, bezwzględnie zwolnił zatrzymanego, który jednak w dalszym ciągu przez długi jeszcze czas awanturował się w bufecie kolejowym.

Nie trzeba oczywiście dodawać, jak przykre i przygnębiające wrażenie całe to zajście wywarło na jego świadkach.

Puhar na ofiarę Neptunowi i butelka wina rozbita o ścianę okrętu

Chrzest statków odbywa się czasami z przeszkodami

Z powodu uroczystości opuszczenia na wodę i chrztu w Glasgowie, na rzece Chyde, największego parowca oceanicznego, „Queen Mary”, prasa angielska przypomina, że dawniej podobne uroczystości odbywały się inaczej, niż dzisiaj.

Za czasów Tudorów, po opuszczeniu na wodę okrętu marynarki królewskiej, ustawiano na wyższym pokładzie, na rufie okrętu, piedestał, a na nim srebrny puhar, napełniony winem. Dokonywujący ceremonii chrztu przedstawiciel króla, zwany lejtantem królewskim, podchodził uroczysto, przy warkocie bębnow i dźwięku trąb, do puharu, wychylał z niego duży haust wina, pozem wylewał nieco wina na pokład, na cztery strony świata i wreszcie, uraczywszy się jeszcze raz winem, wrzucał puhar z resztą wina do morza, na ofiarę Neptunowi.

Okazało się jednak, że niektórzy, pomysłowi lejtanci królewscy, kazali rozciągnąć przed wspomnianą ceremonią dokoła okrętu sieci tak, że pamiętkowy puhar nie szedł na dno morza, a dostaw

szy się z powrotem w ręce przedstawiciela królewskiego, sprzedawany był za drogie pieniądze.

Położyło to kres ceremonii z puharem i wogóle wszelkim ceremoniom przy opuszczaniu na wodę i chcie okrętów marynarki królewskiej.

Wznowiono je stosunkowo niedawno, przyczem zamiast picia wina i rozlewania go na pokład, zastosowano rozbijanie butelki wina o ścianę okrętu chrzczonego. I zaraz przy jednej z pierwszych ceremonii zdarzył się następujący wypadek:

Księżniczka z rodu królewskiego, której w udziale przypadł zaszczyt ochrzczenia butelką, zamiast o ścianę okrętu, trafiła w głowę jednego z widzów ceremonii, a butelka ugodziła go tak mocno, że runął na ziemię, okrwawiony.

Nie koniec wszakże na tem, gdyż widz urazony w ten sposób z rączki księżniczki rodu królewskiego, wytoczył admiralacji angielskiej proces o odszkodowanie i proces ten wygrał.

Kobiety walczą z bykami

„Torreras” robią konkurencję toreadorom — mężczyznom

Kobiety, zdobywając coraz to inne dziedziny dostępne dotychczas tylko dla mężczyzn, pokusiły się także o laury toreadorów. Hiszpanki usiłują konkurować z mężczyznami także i w trudnej sztuce mistrzów areny. I pomimo, iż zawód ten wymaga wyjątkowej siły fizycznej, giętkości, niezwykle zimnej krwi i odwagi, istnieją już „torreras”, które są niemniej słynne od „torreros”.

Znane obecnie kobiety - toreaderki. senorita Marina Munoz i senorita Soledad Miralles, miały już dawniej niemniej słynne poprzedniczki. W styczniu r. 1911 minister spraw wewnętrznych Hiszpanji Cavalejas, zmuszony był

wydać zakaz uczestniczenia kobiet w walkach byków, ponieważ napływ kobiet jako zawodniczek na arenie przybierał rozmiary zatrważające. Najznakomitszą kobietą - toreadorką „prima spada” była wówczas senorita Reverte, a sława jej była tak wielka, iż wszystkie kobiety chciały iść za jej przykładem.

Niektórzy impresarjo walk byków usiłowali przeszczyć zwyczaj uczestniczenia kobiet w walkach byków i do Francji, lecz nie znalazły one tam powodzenia. Zarządzenie ministra Cavalejas nie długo było jednak przestrzegane w Hiszpanji. Senorita Reverte powró-

ciła wkrótce na arenę, a za nią i inne kobiety.

Ostatnio zasłynęła w Hiszpanji jako „prima spada” kobieta, senorita Else-nada, którą porównują dla jej niezwykłej zręczności, giętkości i umiejętności we władaniu bronią z legendarnym Bombito, który wśród zwolenników narodowego sportu hiszpańskiego cieszy się sławą bohatera narodowego.

Dzięk w Bydgoszczy

piątek
28
grudnia

Kalendarzyk rzym.-kat.

Czwartek: Jana Ap. — Piątek: Młodzianków

— Dyżur nocny aptek do dnia 30 bm. włącznie pełnia: Apteka pod Niedźwiedziem, ul. Niedźwiedzia 11, tel. 50 i Apteka pod Koroną, ul. Dworcowa 48, tel. 3-01.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

Czwartek o godz. 20 „Człowiek, który nie pije” W. Rapackiego.

W piątek: „Wiktorja i jej huzar”, operetka Abrahama.

REFERTUAR KIN.

ADRIA: „Czarna perła”.
APOLLO: „Pojedynk ze śmiercią”.
BALTYK: „Szatański cowboy”.
KRISTAL: „Wiosenna parada”.
REWJA: „Czar wiedeńskiego walca”.

Informator dla przyjeżdżających do Bydgoszczy

Odjazd pociąg. z Bydgoszczy (ważny od dn. 7. 10. 1934 r.)

Toruń—Warszawa: 2,37, 6,50, 8,05, 9,57, 13,55, 15,30, 18,01, 19,58, 21,26, tranzytowy 23,16.

Tozew—Gdańsk—Gdynia: 0,40, (do Łaskowic), 3,56, 5,50 (do Łaskowic), 7,35, 12,13, 13,13, (do Łaskowic), 17,17, 20,03, 20,10.

Kościerzyna—Gdynia: 8,13, 15,45.

Nakło—Piła: 0,01, 6,15, 10,49, 14,45, 19,46.

Unisław—Brodnica: 4,50, 8,11, 13,45, 16,10, 21,55.

Inowrocław—Poznań: 2,21, 3,50, 6,20, 11,45, 13,40, 18,10, 20,40, 22,25.

Wągrowiec—Poznań: 5,00, 10,32, 13,26, 18,54.

Inowrocław—Karsznice—Herby Nowe: 2,21, 13,40.

Restauracje i Hawianie

Restauracja i Cukiernia Berendt. Wyborowa kuchnia, wyśmienite ciastka.

NAJLEPSZA OKAZJA KUPNA.

Przybory sportowe: narty, łyżwy, ping-pong, piłki „Syrena Sport”, ul. Gdańska 19, I ptr.

Podczas pasterki ogołocili mieszkanie

W nocy z wigilii na pierwsze święto — jacyś złodzieje wykorzystawszy chwilę, w której mieszkanki domu nr. 14 przy ul. Podgórznej udały się na pasterkę — włamali się do mieszkania, które opróżnili doszczętnie w całkowitą tego słowa znaczeniu. Sprawy, a jak się później okazało było ich dwóch — zabrali wszystko co tylko zabrać mogli, nie pozostawiając nawet pościeli na łóżkach. Przybyła około godz. 1 po północy właścicielka mieszkania p. Aniela Głysińska mogła tylko stwierdzić, iż strata jaką poniosła przekracza 1500 zł.

Powiadomiony o śmiałej kradzieży Wydział Śledczy mimo pierwszego dnia świąt wziął się energicznie do dzieła, które dzięki wytrwałości wywiadowców zgóry zwykłe odgadujących autorów tego rodzaju kawałków — uwięzione zostało nie tylko pomysłem skutkiem, ale wprost stanowi swego rodzaju wyczyn naszych „tajników”. Krótko mówiąc — poszkodowana otrzymała już swój dobytek w całości niemal z powrotem, a dwaj niefortunni burzyciele spokoju świątecznego, nawiasem mówiąc znani policji przedstawiciele kunsztu złodziejskiego — „wyładowali” na Wałach Jagiellońskich, gdzie — jak wiadomo — mieszczą się przytulne apartamenty aresztu policyjnego. Słowem, jak widać świąteczna praca nie poplaca...

Z miasta

— Klub Motocyklowy Z. S. urządza dnia 1 stycznia 1935 r. o godz. 20 na powitanie Nowego Roku swoją pierwszą zabawę karnawałową.

— Wszechpolska wystawa kanarków i konkurs śpiewu kanarków o mistrzostwo Polski w Bydgoszczy, odbędzie się w dniach od 5 do 7 stycznia 1935 r. „Pod Lwem”. Wystawę organizuje z polecenia Centralnego Zw. Zrzeszeń hodowców kanarków i ptactwa pożytecznego w Polsce Tow. Hodowców „Canaria” w Bydgoszczy. W związku z wystawą, odbędzie się w Bydgoszczy zjazd delegatów oddziałów hodowli kanarków z całej Polski.

— Wiosenna wycieczka przebudowanymi ss „Kościszko” Gdynia — Vigo — Maroko — Valencja — Villefranche — Palma De Mallorca — Lizbona — Amsterdam — Gdynia. Odjazd dnia 5 kwietnia, powrót dnia 29 kwietnia 1935 r. Kompletny koszt przejazdu w obie strony na przebudowanym ss „Kościszko” wraz z luksusowym utrzymaniem od zł 530. Wszelkich informacji udziela i zgłoszenia przyjmuje: Sekcja Wycieczkowa Pol. Tow. Krajozn. Bydgoszcz, Nowy Rynek nr. 1, tel. 764 od 11 do 13 i od 17 do 18. Prospekt w żądanie gratis.

Z życia 5-go Koła w 3-cim Komitecie BBWR.

Przed kilku dniami odbyło się walne zebranie 5-go Koła w 3-cim Komitecie BBWR, na którym uczczono również 30-lecie twórczej pracy naukowej Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego. Uroczystość tę, jak i zebranie zebrał przez Koła ob. Młodecki, udzielając po powitaniu członków głosu sekretarzowi ob. Majewskiemu, który wygłosił odczyt o pracy naukowej Pana Prezydenta. Na zakończenie części uroczystościowej zebrania wzniesiono okrzyk na cześć Dostojnego Jubilata.

Zebranie walne rozpoczęło przemówieniem prezesa ob. Młodecki. W toku dyskusji omówiono szereg spraw dotyczących przedmiścia, co do których zabrał również głos ob. prof. Woda, obiecując kwestie te zreferować w najbliższym czasie władzom miejskim.

W dalszym ciągu obrad dokonano wyboru nowego Zarządu Koła, który ukonstytuował się następująco: ob. ob. Młodecki — prezes, Rybarczyk — wiceprezes, Majewski — sekretarz, oraz obywatele Mrówczyński, Papierski, Chmielarczyk, Wojciechowski i Woźniak — ławnicy.

Ze zjazdu prezesów oddziałów Z. S. powiatu bydgoskiego

W sali „Pod Lwem” obradował ub. soboty zjazd prezesów oddziałów Związku Strzeleckiego Zarządu Powiatowego na powiat bydgoski, który zgromadził około 50 delegatów z najbardziej odległych krańców powiatu. Uczestników zjazdu powitał prezes zarządu powiatowego Z. S. ob. wicestarosta Czubiński, składając w obszernym ujęciu sprawozdania z całorocznej działalności zarządu. Specjalnie ob. wicestar. Czubiński podkreślił przeprowadzoną z nadspodziewanym powodzeniem akcję mundurową, składając podziękowanie Redakcji „Dnia Bydgoskiego” i jej kierownikowi ob. red. Wacławowi Górnickiemu za akcję łańcuskową, dzięki której liczba umundurowanych „Strzelców” wzrosła tak wydatnie. Obszernie również przedstawił prezes akcję świetlicową i kwestję reorganizacji oddziałów rozrzuconych w powiecie bydgoskim. Jak wiadomo — po reorganizacji gminy zbiorowe powiatu mieścić będą oddziały Zw. Strzeleckiego, wszystkie zaś inne jednostki pracować będą w charakterze pododdziałów.

Nad sprawozdaniem ob. prezesa Czubińskiego wyłoniła się dłuższa dyskusja, w której — zwłaszcza w kwestji dotyczącej reorganizacji istniejących oddziałów — przemawiali ob. ob. Tejsza z Burzycy, Urbanowski z Mochla, Rokicki z Borzenkowa, Lupiński z Nowego Dworu, Sukowski z Kruszyna, Szafraniec Ossowejgóry, Rosa ze Ślesina i w. in.

Oplątek wigilijny w garnizonie bydgoskim

Wigilja jest obchodem z tradycji rodzinnym. Ksądz, kto tylko może — nieraz z bardzo nawet odległych krańców spieszy do swoich, by w ich gronie spożyć wieczór wigilijny, podzielić się opłatkiem, wspomnieć o urazach i bodaj na chwilę podać się jasnym wspomnieniom, jakie zawsze nasuwa ów wieczór. Władze wojskowe nie szczędzą w okresie świąt Bożego Narodzenia urlopów żołnierzom. Jednak nie wszyscy naturalnie mogą w czasie świąt znaleźć się u swoich, część bowiem — jak wymaga tego dobro służby — musi stacjonować w koszarach. Dla tych to właśnie, którym wypadło spędzać święta zdalek od rodzin — urządzają pułki przy pomocy Polskiego Białego Krzyża wspólny oplątek wigilijny, wspólna wieszczkę w ich drugim domu, w koszarach.

Jak corocznie — obchód wigilijny odbywał się ostatnio w całym garnizonie jednocześnie, tj. dnia 24 bm. Komendant garnizonu, proboszcz parafii garnizonowej, oraz przedstawiciel Rządu i władz państwowych p. starosta i reprezentanci Polskiego Białego Krzyża — wizytowali poszczególne formacje wchodzące w skład tut. garnizonu składając żołnierzom, oraz ich dowódcom życzenia pomyślności w pracy i służbie chwytańskiej w szeregach wojskowych.

Komendant garnizonu p. plk. dypl. Pomazański, proboszcz parafii ks. kapelan Szacki, p. starosta dr. Stefanicki, przedstawicielki PBK. p. pułkownika Kossecka i radczynie Raczkowska, komendant placu p. mjr. Heliński, p. mjr. Sulwa, oraz przedstawiciel Redakcji „Dnia Bydgoskiego” — rozpoczynając miłą wędrowkę po świetlicach żołnierskich, znaleźli się w Garnizonowej Izbie Chorych, gdzie przybyłych powitał inżenierem PBK. p. dr. Bermańska, oraz lekarz Izby p. dr. Plochocki. Do „pacjentów” zgromadzonych wokół bogato zastawionego stołu wigilijnego przemówił ks. proboszcz kapelan Szacki, p. starosta dr. Stefanicki, składając żołnierzom imieniem Rządu i społeczeństwa życzenia, dalej komendant garnizonu p. plk. dypl. Pomazański, oraz inżenierem PBK. p. pułkownika Kossecka.

Zkolei grono przedstawicieli władz i goście udali się do Centrum Wyszczolenia Techniczno-Lotniczego, gdzie podejmował ich d-ca CWT. Lot. plk. pilot inż. Filipowicz, oraz pp. porucznicy piloci Sypniewski i Śledziejowski. W 16 p. ul., wizytujących podejmował wraz z korpusem oficerów p. ppłk. Heldut-Tarnasiewicz. Po spędzeniu kilku chwil u „białych ułanów” wizytujący udali się samochodami do 62 pp., witani przez d-cę p. plk. dypl. Władysława Powierze, oraz grono oficerów z zastępcą d-cy pułku p. ppł. Heilman-Rawiczem na czele. Imieniem PBK. witał gości p. dyr. Polakowski. Oprócz żołnierzy w 62 pp. przy stole wigilijnym zasiadała biedna diatwa, którą pułk stale otacza swoją opieką.

W dalszym ciągu swej wędrowki wizytujący witali przez p. plk. dypl. Kosseckiego znaleźli się w Szkole Podchorążych dla Podoficerów, a potem w 61 pp., gdzie gości podejmował w zastępstwie nieobecnego d-cy pułku p. plk. dypl. Korzkowicza p. ppłk. Smidowicz a imieniem PBK. witała p. Kapturkiewiczowa. Po wizycie w 11 dak. gdzie gości podejmował d-ca p. plk. Warzyński — wizytujący znaleźli się u kresu młoci, acz uciążliwej wędrowki w 15 pał. W świetlicy żołnierskiej zebrały się jedynie delegacje pododdziałów i 8 dyonu samochoadowego, oraz korpus oficerski z d-cą 15 pał. p. plk. Romiszewskim na czele. Po życzeniach złożonych przez ks. kap. Szackiego i p. starostę dr. Stefanickiego — serdecznie do żołnierzy przemówił komendant garnizonu p. plk. dypl. Pomazański, żegnając się równocześnie z garnizonem bydgoskim, ze względu na swój wyjazd do Wersza w. D-ca pułku z okazji tej wreczył p. plk. Pomazańskiemu odznakę 15 pał.

W świetlicach formacji stacjonowanych w Bydgoszczy obchód wigilijny należy już do obrzędów tradycyjnych. Dzięki staraniom dowódców formacji, oraz wydatnej pomocy Polskiego Białego Krzyża — wieczera wigilijna żołnierzy garnizonu bydgoskiego musi wywrzeć na każdym z nich radosne i niezapomniane wrażenie. Wigilje te na długo pozostaną w pamięci tych, którzy je przeżywali — niewątpliwie jako jasne wspomnienia z „żołnierski”. Specjalnie należy podkreślić ofiarność dzieci bydgoskich na „gwiazdkę” dla żołnierzyków, które z nieukrywaną radością składały do rąk Pań z Polskiego Białego Krzyża nietylko podarki, ale i całe przybrane choinki, choć przecież żołnierz i dziecko — to najbliżsi przyjaciele...

Po wysłuchaniu referatu ob. sekretarza Kissa p. t. „Rola Związku Strzeleckiego w naszym państwie”, odpiewano na zakończenie obrad zjazdu I Brygadę. Wieczorem kierownicy oddziałów powiatowych Z. S. powiatu bydgoskiego oraz liczni goście i przedstawiciele władz państwowych z p. starostą dr. Stefanickim na czele, zasiadli w sali „Pod Lwem” przy wspólnej wieszczce wigilijnej.

Pokłosie świąteczne

Święta Bożego Narodzenia mamy poza sobą. Zdać należy sobie rachunek z przeżytych wrażeń zarówno duchowych, jak i fizycznych, do których w pierwszym rzędzie zaliczyć należało wrażenia kulinarno-gastronomiczne. Naprzekór ludziom złej woli, krukom i innym wotrobiarzom nie odstąpiliśmy i w tym roku od tradycji dosadnego napełniania i przepychania żołądków.

Wigilja Bożego Narodzenia przeszła pod znakiem, jak i zresztą obydwie dni Świąt nietyło siarczystego, ile dokuczliwego i wietrznego mrozu. Indywiduum to składniad bardzo złośliwe, w Święta było specjalnie „uszczypliwe”, to też ludzie po załatwieniu najkonieczniejszych zakupów zmykali truchcikiem do domów, patrząc na Boży ten świat poprzez załzawione oczy i „gile” nietyło czerwonych ile lilijowych nosów. O godz. 8 wieczorem miasto zamario. Przejmujący chłód zęgnął do remiz nawet i trawiając w dniu owym przeraźliwie po zziębniętych szynach skrzyplące. Poprzez krzyże ram okiennych były liny światła choinkowych, poprzez mury przedstawiały się tłumione dźwięki kolend. O godz. 24 opustoszałe ulice zaroily się nieprzeliczonymi tłumami wiernych, spieszących do świątyni Pańskich na Pasterkę.

Dnie świąteczne przeszły po chłodzie i częściowo po wodzie, a raczej „wódzi”. Odwiedzano się ochoczo wzajem, niemniej ochoczo obiadano bliźnich, zakrapiając indyki, pulardy, szynki, pierniki, baby i inne cuda świąteczne suto wyborową, „umajoną” karmimem wiśniówką, oraz bronzem „gorzką”, a to jedynie i wyłącznie gwoli... ustrawniania pochłoniętych specjalów naszych gospodyń.

Tak więc zamilkły w radosnych onych dniach „potępięce swary”, zrzędzenia, oraz inne nieprzystojne gładzenia walnej części Bydgoszczan, którym codzienne szare troski nieco wotroby i śledziony nadgrzyły.

Pokój ogarnął bydgoski nasz padołek, odpoczwali wszyscy, nawet ci, których profesja każe być wiecznie czynnymi, tj. rycezy wotrochów, poukrywani w swoich melinach i oddający się doczesnym uciechom życia, przy skrzętnie i skwapliwie „zsekwestrowanych” urzędniczo wiktuałach i alkoholou.

Tajemnicza strzelanina na Bielawkach wyjaśniona!

W poprzednim, przedświątecznym wydaniu „Dnia” donosiliśmy o tajemniczej strzelaninie nocnej na ul. Chodkiewicza, w relacji, jaką dostarczył nam jeden z przyjaciół naszego pisma, zamieszkały na Bielawkach. Jakkolwiek podając notatkę do druku byliśmy już w posiadaniu pewnych szczegółów tej bądź co bądź tajemniczej sprawy, jednak w porozumieniu z władzami policyjnymi, ze względu na dobro śledztwa umyślnie nie podaliśmy nazwiska ranionego. Dziś jednak, gdy sprawa postrzelania jest już ujawniona możemy podać istotne szczegóły nocnej zagadki ulicy Niemcewicza.

Ulicą tą mianowicie przechodził około godz. 2,25 nad ranem jeden z patroli wywiadowców śledczych, jakie nocy tej krążyły w różnych punktach miasta. Patrol składał się z dwóch starszych posterunkowych brygad śledczej: Wiśniewskiego i Zamorskiego. Wywiadowcy ci od wylotu ul. Chodkiewicza zauważyli pewnego mężczyznę obladowanego paczkami, którego postanowili wylegitymować. W odległości około stu kroków od wywiadowców — mężczyzna ów, najwidoczniej pragnąc ująć ewentualnej zaczepce — przeszedł na drugą stronę, nie zmieniając jednak zamiaru minięcia się z wywiadowcami. Patrol wówczas chcąc również przejść na drugi chodnik wkroczył na jezdnię, co wywołało zgola nieoczekiwaną reakcję: mianowicie w chwili, gdy jeden z wywiadowców krzyknął: „Stój Policjant! — rozległy się strzały rewolwerowe. Wywiadowca Wiśniewski raniony w prawą rękę padł na jezdnię i w tejże samej prawie chwili począł strzelać drugi posterunkowy. Tymczasem tajemniczy osobnik uszedł, gdyż wywiadowca nie mógł go ścigać, w chwili, gdy jego kolega potrzebował pomocy.

Ranionego poważnie wywiadowcę Wiśniewskiego umieszczono w lecznicy miejskiej — poczem wszczęto energiczne śledztwo w celu wyśledzenia sprawy. I tu wyszły na jaw szczegóły niemal, że sensacyjny. Okazało się iż sprawca strzelaniny nie jest jak patrol przypuszczał przestępcą wracającym z łupem, lecz spokojnym obywatelem, który w obawie przed napadem zastosował ofensywę, używając broni. Jest nim pewien urzędnik miejski, Julian B., zam. przy ul. Kozietulskiego. Jak stwierdzono urzędnik ów również został w wyniku wzajemnej wymiany strzałów raniony, a mianowicie rykoszetem w plecy. Rana jego jednak jest tylko powierzchowna, to też spłaszczony pocisk, jaki najprawdopodobniej odbił się od chodnika wyjął mu z mięśnia jego brat nie mający z medycyną nie wspólnego. Pocisk tkwił około półtora centymetra pod skórą.

Mimo tego tłumaczenia sprawcę postrzelania wywiadowcy aresztowano.

Polacy na morze!

Z całego kraju

Warszawa

PIERWSZY KAPELMISTRZ POLSKIEGO RADJA

Polskie Radio zaangażowało znanego dyrygenta p. Grzegorza Fitelberga na stanowisko pierwszego kapelmistrza orkiestry radiowej.

Pierwszy kapelmistrz orkiestry radiowej współpracować będzie z kierownictwem muzycznym Polskiego Radja nad układaniem programu muzyki orkiestrowej oraz muzyki kameralnej.

Kraków

NOWY DOROBK MUZEUM NARODOWEGO

W rzeczywistości fundacyjnej Adama i Władzi miery Szolajskich przy ul. Szczepańskiej, ofiarowanej gminie m. Krakowa, otwarto wystawę niezwykle cennych zbiorów Feliksa Jasińskiego, tworzących oddział Muzeum Narodowego w Krakowie. W imieniu zarządu miasta przemówił wiceprezydent dr. Kaplicki, który, oddając zbiory Jasińskiego do użytku publicznego, podkreślił zasługi ofiarodawców, jak i prace dyrektora Muzeum Narodowego dr. Kopyry oraz kustosa dr. Bocheńskiego około zorganizowania i uprząstąpienia tej wspaniałej kolekcji Muzeum Narodowego. W uroczystości otwarcia wzięli udział liczni przedstawiciele sfer kulturalnych i artystycznych m. Krakowa.

Lublin

KURS PRZODOWNIKÓW ZWIĄZKÓW POLSKIEJ MŁODZIEŻY DEMOKRATYCZNEJ.

Związek Polskiej Młodzieży Demokratycznej w Lublinie, w porozumieniu z innymi środowiskami, zorganizował tygodniowy kurs dla przodowników Z. P. M. D. — Udział biorą, oprócz członków z Lublina, delegaci z Warszawy, Poznania, Krakowa, Lwowa, Wilna, Gdańska, Częstochowy i Śląska — w liczbie ponad 100 osób.

Koło Pań przy KPW. w Ilowie

Staraniem zarządu ogniska KPW. w Ilowie założono przy tej organizacji Koło Pań. W skład zarządu ścisłego weszły pp. Ebertowska, Godlewska i Wapczówna.

Program pracy obejmuje przysposobienie wojskowe kobiet przez odpowiednią zaprawę do służby wojskowej pomocniczej.

Kierownictwo PW. i WF. powierzono ruchliwemu p. Gawelkowi który pracy tej oddaje się z całym zapałem i ćwiczenia przeprowadza regularnie według ustalonego programu dwa razy tygodniowo.

Wychowanie obywatelskie kobiet powierzone p. Trzebieńkowskiej. Naukę z dziedziny obrony przeciwgazowej przeprowadza prezes ogniska KPW. p. Kiszycy, zaś z zakresu higieny społecznej p. Dr. Eysymontt.

W dniu 20 bm. odbyło się strzelanie w którym brało udział 28 członkiń. Wynik jak na pierwsze początki zadawalający. Poza pracą PW. i WF. przewidziany jest w programie kurs kroju i szycia kilimkarstwa itp.

Na program obrad złożyły się referaty ideologiczne, referaty informacyjne, otwarcie wystawy prac malarskich i graficznych środowiska lubelskiego, zwiedzanie miasta i pożegnalny wieczór towarzyski.

Zakopane

PRZYJAZD WYCIECZKI GDAŃSZCZAN.

Przybył do Zakopanego nadzwyczajny pociąg z Gdańska, który przywioził ponad 200 cudzoziemców, przeważnie gdańszczan. Go-

ści powitał na dworcu kolejowym przedstawiciel miasta i Towarzystwa Tatrzańskiego oraz orkiestra góralska. W dniu Wigilii o godz. 23,30 specjalnym pociągiem goście udali się do Poronina na „Pasterkę”, celem obejrzenia tej oryginalnej i pełnej kolorytu lokalnego uroczystości. Poza tym goście odbyli szereg wycieczek w góry oraz obecni będą na pokazie tańców góralskich.

Przyjechała również do Zakopanego wycieczka z Węgier w liczbie 70 osób, która zabawi tu kilka dni.

Niestłuchane bestjałstwo szumowin warszawskich

Urzędnik państwowy ofiarą niepoczytalnego mordu

Przed kilku dniami na skrzyżowaniu dwóch ulic w Warszawie dokonano tajemniczego mordu na osobie Aleksandra Jakubowskiego, urzędnika państwowego. Jakubowskiego znaleziono już nieżyjącego z przestreloną głową. Tajemniczy zabójcy zabrali mu melonik, rewolwer z futerałem oraz teczkę z dokumentami.

Dochodzenie policyjne ustaliło, że krytycznego wieczora Jakubowski był wraz ze swymi przyjaciółmi na kolacji w barze.

Po kolacji całe towarzystwo wsiadło do dorożki. Kiedy dorożka znalazła się u zbiegu ul. Prądyńskiego i Sławińskiej, polecono dorożkarzowi zatrzymać się. Towarzysze Jakubowskiego odeszli, ten ostatni zaś wysiadł i zaczął rozmawiać z dorożkarzem. Opodał stało jakichś czterech osobników. Jeden z nich zbliżył się do Jakubowskiego i poprosił o ogień do papierosa. Jakubowski odpowiedział, że ognia nie ma. Wywiązała się kłótnia, podczas której nieznajomi rzucili się na Jakubowskiego i poczęli go bić. Dorożkarz widząc, że zanosi się na poważniejszą awanturę, zaciął konia i uciekł.

Tymczasem nieznajomi zaczęli znęcać się coraz bardziej nad Jakubowskim, który upadł na ziemię i wołał ostatkiem sił:

— Panowie nie bijcie, ja mam dzieci. Słowa te nie wywarły żadnego wrażenia na zbrodniarzach, którzy katowali Jakubowskiego aż do utraty przytom-

ności. Następnie jeden z nich, jak się później okazało, Henryk Krupski, wyciągnął rewolwer, który Jakubowski miał w kieszeni, zarepetował i przyłożywszy go blednej ofierze do skroni, pociągnął za cyngiel.

Jakubowski niebawem wyzionął ducha.

Po dokonaniu morderstwa zbrodniarze zabrali melonik, teczkę z dokumentami i rzucili się do ucieczki w kierunku ul. Brühlowskiej, gdzie porzucili melonik oraz futerał od rewolweru.

Na drugi dzień Krupski sprzedał na Kercelaku rewolwer za 10 zł, kupił dwa litry wódki i urządził libację u siebie w domu.

W libacji wzięli udział wszyscy czterej uczestnicy krwawej rozprawy na ul. Prądyńskiego a mianowicie właściciel mieszkania Henryk Krupski, Stefan Orlik, Antoni Ziemiński oraz Piotr Grzeszczyk, zawiadaczający pod przykrywką „Rura”.

W obecności żony Krupskiego pocięto teczkę i spalono ją w mieszkaniu.

Policja aresztowała trzech zbrodniarzy: Krupskiego, Orlikę i Ziemińskiego, który wszczął awanturę, żądając od Jakubowskiego ognia do papierosa.

W toku śledztwa zarówno wobec policji jak i wobec sędziego śledczego trzech zbrodniarzy przyznali się do winy. Osadzono ich w więzieniu na Pawiaku.

Czwarty uczestnik krwawej bijatyki Grzeszczyk zdołał zbiec. Policja go poszukuje.

Brosimy nie zwlekać

z odnowieniem przedpłaty

Zamówienia na I. kwartał względnie miesiąc styczeń 1935 r., przyjmują wszystkie urzędy i agencja pocztowe.

M. G. EBERHARDT.

30)

OFIARA CHIRURGA

POWIEŚĆ SENSACYJNA

Nie podobało mi się jego ujęcie sytuacji, ale muszę mu oddać sprawiedliwość, że napewno zbadali alibi całego personelu szpitalnego za wyżej wymieniony czas sumiennie i gruntownie. Musiała to być nudna robota, ale nie taka znowu trudna, gdyż pomimo, że nasz szpital jest bardzo duży, dr. Kunce utrzymuje w nim żelazną dyscyplinę, wykluczając nieporządek.

Ale przyszło mi do głowy, że byłoby zupełną niemożliwością wykryć mordercę zapomocą eliminowania tych, którzy w godzinie zbrodni znajdowali się w pobliżu fatalnego miejsca. Wiem, że taka procedura bywa stosowana, ale w tym wypadku nie doprowadziłaby do niczego. Należało raczej tropić uparczywie każdą choćby najdrobniejszą poszlakę, jak to odciski palców i t. p., które w procesach o zabójstwo mają ogromne znaczenie!

Jednakże w naszym dramacie brakowało rzeczywistych poszlak i to sprawiło, że wydawał się realniejszy i okropniejszy, niż zwykła gazetarska sensacja. Chyba, żeby wymienić jasny włos, ukryty w pudełeczku od pigulek, a ra-

zem z pudełeczkiem w niezwykle dużej zakrętce mojego gumowego worka od gorącej wody. No i kawałek białej gumy do żucia.

Ellen, o której na chwilę zapomniałem, poruszyła się nieostrożnie i doktor i sierżant rzucili się na nią jak sępy.

— Czy pani ma nam jeszcze co do powiedzenia? Przypomniała pani sobie co więcej? — pytał sierżant.

— Nie, proszę pana — odparła poważnie dziewczyna.

— Naprawdę nic, panno Ellen? — wtrącił doktor, opuszczając brzydki nos nad wąsiki.

— Nie, panie sierżancie. Nie, panie doktorze. Wszystko było tak, jak zeznałam. Dr. Harrigan przyszedł na minutę przed wpół do dwunastej. O dwunastej panna Page, panna Keate i panna Ash zeszły na kolację i zaraz potem dr. Harrigan zawołał mnie do pokoju pana Melady'ego i powiedział szybko, że musi natychmiast robić operację. Przeprowadziłam wózek i pomagałam położyć na niego pana Melady'ego. Potem dr. Harrigan kazał mi biec do lampek sygnałowych, mówiąc, że zabierze pacjenta na

górze, i każe przygotować salę operacyjną. Widziałam jak wepchnął wózek do windy i sam wszedł. To było mniej więcej pięć minut po dwunastej.

— E, panienko — rzekł z powątpiewaniem sierżant. — Skąd pani wie tak dokładnie, że to było akurat pięć po dwunastej? To mi się nie podoba. Niech pani nie próbuje mijać się z prawdą i nie zmyśla.

Ellen najeżyła się, lecz spotkawszy się z aksamitnym spojrzeniem doktora i jego zamaskowanym uśmiechem, spokorniała.

— Mam nowy zegarek — rzekła cichutko, wyciągając rękę z białym mankietem. — Proszę spojrzeć. Mój pierwszy zegarek. Ma wskazówkę sekundową i wszystko. — Popatrzyła z dumą na białozłoty owal, będący pod względem surowości rysunku naśladownictwem arystokratycznych, platynowych zegarków. Pogryzła się na chwilę w podziw. — Wiem, która była, kiedy zobaczyłam dra Harrigana drugi raz w korytarzu — dodała z beznamiętnym roztargnieniem.

— Kiedy — co?

Ręka Ellen opadła jak martwa.

— Kiedy zobaczyłam d-ra Harrigana drugi raz w korytarzu — rzekła pośpiesznie. — I... i o tem zapomniałam powiedzieć...

— Co to ma znaczyć?

?RYGAWAR GUM

Sprawdzanie miar i wag odbywa się w ciągu stycznia

W wykonaniu postanowień dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. (Dz. Ustaw R. P. r. 1928 Nr. 72 poz. 661), planowa legalizacja następcza (urzędowe sprawdzanie i cechowanie) przymiarów, pojemników, odważników i wag, znajdujących się w miejscach obrotu publicznego w mieście Toruniu w obrębie komisariatów I i Jakóbskiego Przedmieścia, w r. 1935 odbędzie się w czasie od dnia 2 stycznia do dnia 24 stycznia.

Poszczególni właściciele przedsiębiorstw otrzymają od urzędu miar osobne wezwania ze wskazaniem dnia, w którym powinni dostarczyć wyżej wymienione narzędzia miernicze do legalizacji do Miejscowego Urzędu Miar, ul. Mickiewicza 61.

Ci zaś, którzy takich wezwań z jakiegokolwiek powodu nie otrzymają, powinni przedłożyć swoje narzędzia miernicze do legalizacji w czasie od 25 stycznia do dnia 31 stycznia 1935 r.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami przymiary, pojemniki, odważniki i wagi powinny być legalizowane co 2 lata. Wobec tego po dniu 1 stycznia 1935 r. powinny być zgłoszone do legalizacji następczej wyżej wymienione narzędzia miernicze z ostatnią cechą legalizacyjną z 1933 r.

Stosowanie i przechowywanie w miejscach obrotu publicznego narzędzi mierniczych nieposiadających ważnej cechy legalizacyjnej jest niedozwolone pod odpowiedzialnością karną.

Rezerwistów w borach tucholskich przy pracy

Ostatnio odbyło się w Tucholi w Browarze posiedzenie Zarządu Powiatowego i delegatów kół i placówek związku Rezerwistów z całego powiatu tucholskiego. Zebranie zajął i prowadził prezes zarządu powiatowego Z. R. na powiat tucholski wicestarosta mgr. Jan Witold Beil, witając członków zarządu powiatowego i delegatów kół oraz placówek.

Omówiono następnie plan pracy na 1935 r. sprawy wychowania, wojskowe, wychowania fizycznego, wychowania obywatelskiego i pracy oświatowej, prowadzonej przez Związek Rezerwistów wśród zorganizowanych członków. W dyskusji bardzo ożywionej zabrali głos wszyscy delegaci, dając tem dowód zainteresowania i zrozumienia potrzeby wszechstronnego wyrobienia i wyszkolenia każdego zorganizowanego rezerwisty. Sprawozdania złożone przez zarząd powiatowy i placówki świadczyły o bardzo ruchliwej działalności i wysokim wyrobieniu obywatelskim rezerwistów. Zupełnie słusznie też miejscowy Zarząd Powiatowy Z. R. zajmuje na terenie Pomorza jedno z pierwszych miejsc.

Obrady zakończono odczytaniem depeszy holdowniczej do Pana Wojewody Pomorskiego Kirtiklisa, gorąco oklaskiwanej przez wszystkich uczestników zebrania.

— Pe-pewnie dr. Harrigan zapomniał czegoś w pokoju pana Melady'ego i wrócił. Ja wychodziłam właśnie z kuchni dietetycznej z buljonem dla 301-ego, a dr. Harrigan wychodził z pokoju pana Melady'ego. Nie zwróciłam na doktora wielkiej uwagi, bo mi się śpieszyło do 301-go — bo... bo strasznie niezdolny i niecierpliwy. Ale od drzwi 301-go obejrzałam się i zobaczyłam jak dr. Harrigan wchodził do windy. Było wtedy dokładnie osiemnaście minut po dwunastej. Przepraszam, że zapomniałam o tem powiedzieć, panie doktorze Prunes, ale myślałam, że to drobnostka. Więc dr. Harrigan wszedł do windy i...

— Co pani powiedziała? — zapytał doktor głosem jak cienkie ostrze. Ellen straciła głowę.

— Wszedł do windy. I wszedł do windy i drzwiczki się zamknęły i to wszystko, panie doktorze Prunes. A o dwunastej dwadzieścia, czyli w dwie minuty potem, panna Sara wróciła i...

— Jak mnie pani nazwała?

— Doktor Pr... — Ellen zatknęła się gwałtownie i na twarzy jej rozlał się wyraz tchórzliwego przerażenia. Otwierając i zamykając usta, patrzyła na doktora jak zahipnotyzowana. — Doktor Prunes — doktor Kunce — doktor Prunes... — bełkotała bezsilnie.

(Ciąg dalszy nastąpi!)

